

Sygn. akt: III AUa 1842/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Maria Padarewska - Hajn (spr.)

Sędziowie: SSA Ewa Naze

SSA Mirosław Godlewski

Protokolant: sekr. sądowy Patrycja Stasiak

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2013 r. w Łodzi

sprawy **P. J.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o składki,

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 9 października 2012 r., sygn. akt: VIII U 2227/12;

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1842/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 kwietnia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił P. J. na dzień 2 kwietnia 2012r. zadłużenie z tytułu składek w wysokości 14.562,87 zł w tym na: ubezpieczenia społeczne w kwocie 10.023,06 zł, na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 3.635,10 zł, na Fundusz Pracy w kwocie 904,71 zł.

W odwołaniu od powyższej decyzji P. J. wniósł o jej zmianę, uznając decyzję za krzywdzącą i wskazując, że w latach 2008 i 2009 nie pracował normalnie z różnych powodów rodzinnych. Wniósł o rzetelne ustalenie wysokości składek, odpowiednio do wysokości swoich zarobków w 2008 r. i 2009 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania.

Zaskarżonym wyrokiem z 9 października 2012r. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie.

Sąd I instancji ustalił następujący stan faktyczny:

Postępowanie wyjaśniające toczące się z urzędu, wszczęte w dniu 8 lutego 2012r. w odniesieniu do płatnika składek P. J. wykazało, że nie zostały przekazane na rachunek Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wpłaty za okres od lipca 2007r.

do listopada 2009r. i jednocześnie na koncie płatnika nie stwierdzono nienależnie opłaconych składek, które mogłyby podlegać zaliczeniu przez organ rentowy na poczet zaległych lub bieżących składek.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaskarżoną decyzją z dnia 2 kwietnia 2012 r. określił P. J. należności z tytułu składek w wysokości 14.562,87 zł, na którą złożyły się należności z tytułu: - składek na ubezpieczenia społeczne za lipiec 2007r. i od kwietnia 2008r. do listopada 2009r. - 13.676,06 zł w tym: składki 10.023,06 zł, odsetki za zwłokę 3.653,00 zł;

- składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od czerwca 2007r. do sierpnia 2007r., grudzień 2007r. i od kwietnia 2008r. do listopada 2009r. - 4.984,10 zł w tym: składki 3.635,10 zł, odsetki za zwłokę 1.349,00 zł;

- składek na Fundusz Pracy za okres od kwietnia 38 do listopada 2009r. - 1.234,71 zł w tym: składki 904,71 zł, odsetki za zwłokę 330,00 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy stwierdził, że odwołanie jest nieuzasadnione. W ocenie Sądu, zaskarżona decyzja ZUS została wydana prawidłowo i organ rentowy w myśl art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.), w sposób prawidłowy ustalił należności z tytułu zaległości składkowych wnioskodawcy. Podnoszone przez P. J. argumenty nie stanowią w ocenie Sądu podstawy do zmiany decyzji, jako że okoliczność związana z nie osiągnięciem dochodów lub też osiągnięciem niskich dochodów nie może stanowić podstawy do nie odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy. W związku z powyższym, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji swojego wyroku.

W apelacji P. J. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i umorzenie składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres, w którym nie był on ubezpieczony oraz zasądzenie 30% wysokości składek określonej przez ZUS, czyli 4.367,67 zł.

W uzupełnieniu apelacji skarżący podniósł, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych domaga się składek w wysokości 14.558,87 zł za lata 2008-2009. W okresie tym skarżący osiągnął przychód w wysokości 24.384,50 zł, co potwierdzają załączone do apelacji zeznania podatkowe PIT -28. Zdaniem apelującego, od kwoty 24 384,50 zł należy odjąć wydatki udokumentowane w wysokości 5.107,18 zł, co daje kwotę 19.279,32 zł. Po odjęciu wydatków nieudokumentowanych w najlepszym wypadku pozostaje kwota około 10.000 zł; dzieląc ją na okres składkowy 19 miesięcy otrzymujemy kwotę 520 zł miesięcznego dochodu. Powyższe uzasadnia w ocenie apelującego zasądzenie 30% wysokości składek określonej przez ZUS.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie może odnieść skutku. Sąd Okręgowy wydał trafne rozstrzygnięcie, które znajduje uzasadnienie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz w treści obowiązujących przepisów prawnych.

Stosownie do art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, płatnik składek jest obowiązany wg zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za dany miesiąc kalendarzowy. W świetle tego przepisu ubezpieczony, prowadząc działalność gospodarczą, jest zobowiązany do zapłaty składki we właściwej wysokości i nie może on się z tego obowiązku zwolnić, powołując się na trudności w życiu osobistym.

W rozpoznawanej sprawie ubezpieczony nie kwestionował obowiązku zapłaty składek na ubezpieczenia, podnosił jedynie, że jego zdaniem organ rentowy określając wysokość należnych składek, winien uwzględnić fakt osiągnięcia w spornym okresie niskich dochodów spowodowanych trudnościami w życiu osobistym ubezpieczonego.

Powyższa argumentacja nie może stanowić podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, albowiem obligatoryjność opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w określonej ustawowo wysokości dotyczy wszystkich płatników składek. Ryzyko związane z prowadzoną działalnością ponosi przedsiębiorca zarówno w trakcie jej prowadzenia, jak i po zakończeniu. (por. wyrok WSA w Łodzi z 10 marca 2010r. I SA/Łd 22/10, Lex nr 604881). Sama

zaś wysokość składek na ubezpieczenia społeczne w przypadku osób prowadzących działalność gospodarczą jest ustawowo określona i niezależna od osiągniętych przez ubezpieczonych rzeczywistych dochodów. Zgodnie bowiem z art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Wskazać również należy, że przepisy prawa z zakresu ubezpieczeń społecznych są przepisami bezwzględnie obowiązującymi, a zatem przy ich stosowaniu ani organ rentowy ani sąd nie mogą mieć na uwadze zasad współżycia społecznego; przepisy te muszą być bezwzględnie przestrzegane w stosunku do wszystkich nawet, jeśli jawią się one osobie zainteresowanej jako subiektywnie niesprawiedliwe.

W tym stanie rzeczy, nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.